

ת"פ 68096/11/21 - מדינת ישראל נגד מחמד סלהב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 68096-11-21 מדינת ישראל נ' סלהב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דולי מזעל (פמ"י)
נגד הנאשם		מחמד סלהב ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק), וכן בעבירה של ניסיון לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, במהלך יוני 2021 הנאשם יצר קשר עם אחר (להלן: עמודי) וביקש ממנו להשיג עבורו נשק מסוג קרלו. בחלוף מספר ימים, עמודי הודיע לנאשם כי הוא יכול להשיג עבורו קרלו במחיר של 4,400 ₪. לצורך מימון הרכישה, הנאשם פנה לבן דודו (להלן: מוצטפא) שהסכים לתת לנאשם את התמורה לצורך רכישת הקרלו. הנאשם ומוצטפא סיכמו ביניהם כי לאחר שירכשו את הקרלו, הם ימכרו אותו יחדיו ויתחלקו שווה בשווה בכסף שירוויחו ממכירתו.

מאוחר יותר במהלך יוני 2021, הנאשם פגש בעזריה את עמודי ואדם נוסף שזהותו לא ידועה למאשימה (להלן: המוכר). המוכר העביר לעמודי שקית לבנה שבתוכה הקרלו וכן מחסנית עם 8 כדורים (להלן: האמל"ח). עמודי העביר את האמל"ח לנאשם, והנאשם העביר את התמורה הכספית לעמודי שהעבירה למוכר. הנאשם נסע לבית לחם כשהוא מוביל ונושא את האמל"ח, והחביא אותם בבית אביו בבית לחם.

במועד לא ידוע ביוני-יולי 2021, הנאשם פנה לעמודי וביקש ממנו שימכור עבורו את הקרלו תמורת 8,000 ₪. בסמוך לכך, הנאשם נפגש עם עמודי בשועפט ומסר לו את הקרלו לצורך מכירתו. כעבור מספר ימים עמודי פנה לנאשם, מסר לו שלא הצליח למצוא עבורו קונה במחיר של 8,000 ₪, והחזיר לידיו את הקרלו.

ביום 22.11.2021, במהלך חקירתו, הנאשם הסגיר לכוחות הביטחון את הקרלו ואת המחסנית כשהיא ריקה.

3. הצדדים לא באו להסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. הסנגור לא עתר להגשת תסקיר בעניין מרשו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. שני הצדדים טענו למתחם עונש הולם אחד בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם.

המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע מ-65 עד 90 חודשי מאסר בפועל. לשיטת המאשימה, נוכח קיומו של עבר פלילי רלוונטי יש לגזור את עונשו של הנאשם במרכז המתחם הנטען, ולהשית עליו 75 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

מנגד, הסנגור טען למתחם עונש הולם שנע מ-16 עד 30 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הדגיש בטיעונו את חשיבות העובדה שמרשו הסגיר את הנשק לידי כוחות הביטחון בחקירתו, וטען כי יש להשית על מרשו עונש שאינו עולה על 20 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדבריו לפני טען כי נאמר לו בחקירת השב"כ והמשטרה כי אם ימסור את הנשק לכוחות הביטחון, יתחשבו בכך. הנאשם הוסיף וטען כי בתיק קודם היה "ילד קטן" וכי ביצע עבירות שכן "לא הבנתי", ואילו כעת הוא התבגר ומעוניין להשתחרר מהכלא ולחזור לחיים תקינים.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש במעמד הצדדים, ניתן בבית המשפט הצבאי ביהודה גזר דינו של מוצטפא, בן דודו של הנאשם המוזכר בכתב האישום המתוקן. הצדדים הגישו תגובות בכתב ביחס לכך, ואדון בהן בהמשך הדברים.

ריבוי עבירות

5. בדומה לב"כ הצדדים, אף אני סבורה כי בנסיבות המקרה דנן יש לראות בשתי העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. זאת מאחר שמדובר ברצף של מעשים עברייניים שבוצעו ביחס לאותו נשק כחלק מתכנית עבריינית אחת המקיימת זיקה עניינית הדוקה.

בד בבד, אציין כי במסגרת קביעתו של מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו, יהיה מקום ליתן משקל לעובדה שהאירוע התרחש בשלבים, כאשר הנשיאה וההובלה של הנשק והתחמושת מזה, וניסיון הסחר בנשק מזה, מהווים כל אחד "מעשה" נפרד כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. ברי כי טיב ומספר ה"מעשים" בגינם הורשע הנאשם, ישוו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם הכולל בעטים.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

7. **הערכים החברתיים** המוגנים במסגרת עבירות בנשק - ובכלל זה בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת, ובעבירה של ניסיון לסחר בנשק - הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו. עבירות אלה נועדו לשמור על שלמות גופו ורכושו של אדם מפני תוצאות הרסניות שעלולות להיגרם בגין שימוש בנשק על-ידי מי שאינו מיומן בכך, או על-ידי גורמים עברייניים או גורמי טרור שהנשק עלול לעבור מיד ליד ולהגיע אליהם.

8. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירות** - הללו פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל. **לחומרא**, ניתן להצביע על הנסיבות הבאות: (א) הנאשם היווה דמות פעילה ודומיננטית בפרשה בכללותה: הנאשם היה מי שיזם את הפנייה הן לעמודי והן למוצטפא לגבי רכישת הנשק ולגבי הניסיון לסחור בו. הנאשם היה מי שהעביר את התמורה הכספית לידיו של עמודי שהעבירה למוכר, וכן היה מי שקיבל לידיו את האמל"ח מידי עמודי, והעבירו לבית לחם כדי להחביאו שם בבית אביו. מאוחר יותר הנאשם היה מי שביקש מעמודי לנסות למכור את הנשק במחיר אותו קבע (8,000 ₪), והוא זה שמסר לעמודי את הנשק לצורך כך. כעבור מספר ימים, היה זה הנאשם שקיבל לידיו את הנשק מידי עמודי, לאחר שהאחרון לא הצליח למוכרו במחיר בו נקב הנאשם. המסקנה המתבקשת מכל אלה היא כי חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הוא ניכר. (ב) הנשק נושא העבירות הוא קרלו, וכן מחסנית עם שמונה כדורים. אין צורך להכביר מילים אודות הסיכון הרב שטמון בנשיאה והובלה וכן בניסיון לסחר בתת-מקלע אליו מצורפת מחסנית ובה כדורים שיכולים לאפשר שימוש פעיל בנשק. (ג) מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות היא בצע כסף, קרי- רכישה של האמל"ח במחיר מסוים (4,400 ₪), וניסיון למוכרו לאחרים במחיר גבוה יותר (8,000 ₪). (ד) אין מדובר בביצוע רגעי של עבירות לא מתוכננות. הפרשה בכללותה התפרשה על פני כחודשיים (מיוני עד יולי 2021). לנאשם הייתה אפשרות לסגת ממעשיו במהלך פרק הזמן האמור, והוא בחר שלא לעשות כן עד למעצרו בנובמבר 2021.

לקולא, יש להתחשב בנסיבות הבאות: (א) שתי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו ביחס לאותו כלי נשק (קרלו ומחסנית עם שמונה כדורים). (ב) מדובר בנשק מאולתר. (ג) הנשק הוחבא בבית אביו של הנאשם. אין לפני טענה לנזק אקטואלי שנגרם באמצעות הנשק הנדון (במילים אחרות: אין לפני טענה כי נעשה בנשק שימוש בפועל לצרכים עברייניים או חבלניים). (ד) בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם צוין במפורש כי לאחר שהנאשם נעצר ונחקר, הוא הסגיר את הקרלו ואת המחסנית לידי כוחות הביטחון. מאחר שהצדדים ציינו במפורש נסיבה זו בעובדות כתב האישום המתוקן, ומאחר שהסגרת הנשק בדיעבד תרמה לצמצום הנזק הפוטנציאלי הכרוך בעבירות בהן הורשע הנאשם - אני סבורה כי יש להתחשב בנסיבה של הסגרת הנשק במסגרת קביעתו של מתחם העונש ההולם. דומה כי זו הייתה גם עמדת המאשימה, שכן היא הזכירה בטיעוניה לעונש את הסגרת הנשק במסגרת השיקולים לקביעת המתחם (ראו: פרוטוקול מיום 21.11.2022, עמ' 9, ש' 7). ודוק, הנסיבה הנוגעת להסגרת הנשק לידי כוחות הביטחון היא נסיבה מהותית לקולא. כבר נפסק כי: "כלי נשק אשר אינם נמצאים בידי רשויות החוק עלולים לשמש לפעילות עבריינית המסכנת את שלום וביטחון הציבור, ואף לשרת גורמים עוינים לפעילות על רקע ביטחוני" (דברי כב' השופט אלרון בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.2021), פס' 14). במקרה דנן, הסגרת הנשק לכוחות הביטחון תרמה לאיין

הסיכון האמור לעתיד לבוא. לצד זאת, אציין כי הנאשם מסר לכוחות הביטחון את המחסנית כאשר היא ריקה מכדורים.

9. **אשר לענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של ניסיון לסחר בנשק, הוא מאסר 15 שנים (ראו: סעיף 34ד בשילוב עם סעיף 25 וסעיף 144(ב) לחוק העונשין). העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלה של נשק (תת המקלע), הוא מאסר 10 שנים (ראו: סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין). העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלה של תחמושת (מחסנית עם כדורים), הוא מאסר 3 שנים (ראו: סעיף 144(ב) סיפא לחוק העונשין). יוער כי המאשימה אישרה בטיעוניה לפני כי תיקון מס' 140 לחוק העונשין שקבע עונשי מינימום בגין עבירות נשק, אינו חל במקרה דנן. עם זאת, נטען בצדק כי התיקון האמור מבטא את מגמת ההחמרה בענישה שהחלה עוד בטרם כניסת התיקון לתוקף (ראו בעניין זה לאחרונה: ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' אמון (6.11.2022), סוף פס' 9).

בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולה להיגרם כתוצאה מהן. בהלכה הפסוקה נקבע כי על דרך הכלל, יש להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק, לרבות בעבירות של ניסיון לסחר בנשק וכן נשיאה והובלה של נשק ותחמושת. נפסק כי הגם שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית, הרי בעבירות נשק ראוי שבית המשפט ייתן משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, ביחס לנסיבות האישיות של העבריין. בהתאם לכך, מדיניות הענישה הנוהגת מבוססת על הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל. משך המאסר בפועל נגזר, בין היתר, מנסיבות המעשה ובהן: טיב העבירה, סוג הנשק, כמות הנשק, מידת המעורבות של הנאשם בפרשה בכללותה, ועוד.

בכל הנוגע לעבירה של סחר בנשק (לרבות ניסיון לכך) - בשנת 2018 ניתן בבית המשפט העליון פסק דין שדן בהרחבה בענישה בגין העבירה האמורה (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)). בע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל אושר מתחם עונש הולם שנע מ-24 עד 48 חודשי מאסר בפועל בגין מכירה של אקדח ביחד עם קשירת קשר לביצוע פשע (שם, פס' 54-56). במקרה שלפניי, מדובר ב**ניסיון** למכור תת מקלע מסוג קרלו - נשק שהוא בעל פוטנציאל סיכון גבוה יותר ביחס לאקדח (לכך שיש מקום להחמיר עם עבירת סחר או ניסיון סחר בנשק אוטומטי שפוטנציאל הנזק שלו עולה על זה של אקדח, ראו: ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל (6.9.2016), פס' 13). אוסיף כי בניגוד למערער בע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל, הנאשם שלפניי אמנם לא הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, אולם הוא הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת, אליה אתייחס מיד. עוד אדגיש כי במקרה דנן העבירה של ניסיון סחר בנשק לא השתכללה לכדי עבירה מושלמת, וזאת לא בעטים של חרטה או העדר נכונות לכך מצד הנאשם, אלא אך מאחר שלא נמצא קונה לנשק במחיר אותו דרש הנאשם.

אשר לעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת - לאחרונה דן בית המשפט העליון בעניינו של מערער שהורשע בעבירות של נשיאת נשק שלא כדיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהייה בישראל בניגוד לחוק. וכך נפסק מפי כב' השופט שטיין, בהסכמת כב' השופטים אלרון ורון:

"כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר

בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי **נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח** (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)... הווה אומר: **באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא**, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. תקוותי היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיוניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקוטה בידינו ביחס לעבירות נשק תיושם כהלכתה ובמלוא עוצמתה".
(ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022), פס' 16; ההדגשות במקור הושמטו. ההדגשות באמצעות אות מודגשת הוספו-ד.כ.ל).

הנה כי כן, בע"פ 5602/22 הנ"ל נפסק כי בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי, המתחם במקרה הרגיל אמור לנוע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל בהעדר נסיבות מיוחדות לקולא או לחומרא. במקרה דנן, ישנה נסיבה מהותית לקולא והיא העובדה עליה עמדתי לעיל ולפיה לאחר מעשה, הנאשם הסגיר את הנשק לידי כוחות הביטחון במהלך חקירתו (ראו: סוף פס' 8 לדבריי לעיל). כאמור, יש לעודד מעשים מסוג זה המפחיתים מעוצמת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הנשק (הגם שכמובן אין בהסגרת הנשק בדיעבד, כדי לאיין את הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות נשק מלכתחילה).

בד בבד, יש לזכור כי במקרה דנן הנאשם הורשע לא רק בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת, אלא גם בעבירה של ניסיון לסחר בנשק - עבירה שלא נדונה בע"פ 5602/22 הנ"ל. ברי כי ביצוע העבירה האחרונה צריך להקרין על קביעתו של מתחם העונש ההולם בגין האירוע בכללותו.

אילו במקרה דנן ההרשעה בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת הייתה עומדת לבדה, היה לדעתי מקום להקל במתחם שנקבע בגין העבירה האמורה בע"פ 5602/22 הנ"ל, וזאת בזכות הסגרת הנשק בדיעבד לכוחות הביטחון כנסיבה מהותית לקולא בעניין שלפניי. עם זאת, מאחר שבמקרה דנן העבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת אינה עומדת לבדה, שכן הנאשם הורשע בעבירה נוספת של ניסיון לסחר בנשק בנסיבות בהן לא מדובר בעבירות נבלעות, הרי המתחם במקרה דנן אינו יכול להיות נמוך מזה שנקבע בע"פ 5602/22 הנ"ל. הכל, כשאני לוקחת בחשבון את הנסיבה המקלה של הסגרת הנשק לאחר מעשה.

10. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת כמפורט לעיל; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם (נשיאה והובלה של נשק ותחמושת וכן ניסיון לסחר בנשק, וזאת בנוגע לנשק בודד מסוג קרלו בצירוף מחסנית עם 8 כדורים, כאשר הקרלו וכן המחסנית ללא הכדורים הוסגרו בדיעבד לכוחות הביטחון לאחר שהנאשם נעצר ונחקר) - **נע מ-30 עד 50 חודשי מאסר בפועל**.

11. בנסיבות העניין, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כולל גם רכיב של קנס כספי. זאת, בשים לב לכך שהעבירות בוצעו ממניע כלכלי. ודוק, בקביעת שיעור הקנס נתתי דעתי לכך שהנאשם לא הצליח למכור את תת-המקלע ובדיעבד הסגיר אותו לידי כוחות הביטחון, באופן שלא הופק רווח כספי בפועל. דא עקא, בהתאם להלכה הפסוקה, גובה הקנס

הכספי אינו מוגבל בהכרח לגובה הרווח הכלכלי שהנאשם הפיק מביצוע העבירות. שיעור הקנס כפוף לעקרון ההלימה ועליו לבטא את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, ומידת פגיעתן בערכים המוגנים (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל, פס' 22). בהתחשב בכל אלה, אני קובעת כי **מתחם הקנס ההולם** בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות בהן הנשק שהובל ושנעשה ניסיון לסחור בו הוסגר בדיעבד לידי כוחות הביטחון, מתחיל מסכום של ₪ 4,000 ומעלה. יודגש כי אלמלא הסגרת הנשק, מתחם הקנס היה מתחיל בסכום גבוה הרבה יותר.

גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

12. לא התבקשתי ואף לא ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולא. לצורך גזירת העונש המתאים במסגרת המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לטובת הנאשם, שקלתי את ההודאה ונטילת האחריות לפניי; את גילו הצעיר יחסית של הנאשם (בן 22); וכן את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק לאחר מעשה. עוד לקחתי בחשבון את טענת הסנגור לפיה הנאשם מפרנס את אמו וכן עבר ניתוח בכלא (לא הוצג תיעוד בעניין האחרון. כפי שצוין בפתח הדברים, הסנגור לא ראה לעתור להגשת תסקיר). בנוסף, התחשבתי בכך שהנאשם עצור החל מיום 26.10.2021, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם, שקלתי את הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים מפני הישנות עבירות נשק שמסוכנותן רבה (ראו גם: סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין). כמו כן, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות קודמות מבית משפט צבאי יהודה: האחת, הרשעה משנת 2021 בגין עבירות של הפרת הכרזת סגירת שטח וזיוף מסמך רשמי, בעטין נגזרו על הנאשם 5 ימי מאסר בפועל ועונשים נלווים נוספים. השנייה, שהיא העיקר - הרשעה משנת 2019 בגין עבירות שהנאשם ביצע בעת שהיה קטין, שעניינן זריקת חפץ מבעיר, קשירת קשר לירי, סחר בציוד מלחמתי, ייצור נשק וניסיון להנחת פצצה. בגין ההרשעה בעבירות אלה, נגזר על הנאשם ביום 26.11.2019 עונש מוסכם של 24 חודשי מאסר בפועל ויום במסגרת הסדר טיעון "סגור" לעונש (יוער כי על הנאשם נגזר גם עונש מאסר מותנה, אולם הוא אינו ניתן להפעלה בתיק הנוכחי שכן הוא הוטל על-ידי בית משפט צבאי). וכך נקבע בגזר דינו הקודם של הנאשם בבית המשפט הצבאי יהודה:

"מצאתי כי ההסדר מקל במידה רבה עם הנאשם. הנאשם פעל במשך מספר חודשים באופן אינטנסיבי וביצע עבירות רבות שכללו קשירת קשר לפיגוע ירי, וניסיון להנחת מטעני חבלה, כמו גם זריקת בקבוקי תבערה וסחר בנשק מסוג קרלו. ברגיל העונש הראוי למעשים אלו הוא אף כפול מהעונש המוצע. אם בסופו של יום החלטתי לכבד את ההסדר הרי זה רק בשל גילו הצעיר ומובהר לנאשם כי אם יחזור שוב לבצע עבירות לא יזכה לכל התחשבות דומה".
(בימ"ש צבאי יהודה 1551/19 התביעה הצבאית נ' סלהב (26.11.2019)).

הנה, למרות העונש המקל שנגזר על הנאשם בעבר בגין עבירות חמורות שביצע כקטין, ואשר כללו בין היתר סחר בנשק מסוג קרלו, הנאשם חזר לסורו זמן לא רב לאחר שהשתחרר מהכלא, ושב וביצע את העבירות בהן הורשע

לפניי, לרבות ביצוע עבירה של ניסיון לסחר בנשק מסוג קרלו. יש בכך כדי ללמד על מסוכנות ממשית, ועל כך שהנאשם לא הורתע מההליך הפלילי הקודם שהתנהל בעניינו. נתונים אלה מצדיקים החמרה בעונש.

13. באיזון בין השיקולים, ראיתי להעמיד את עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם שלפניי קרוב למחצית המתחם שנקבע. יוער כי אלמלא ההודאה ושיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק, עונשו של הנאשם צפוי היה להיות חמור יותר בשים לב לעברו הפלילי "הטרי" יחסית של הנאשם בעבירות ממין העניין והמסוכנות הנובעת מכך. אשר לשיעור הקנס הכספי - נוכח הסגרת הנשק בדיעבד, ראיתי להסתפק בקנס המצוי בתחתית מתחם הקנס שנקבע.

14. בטרם סיום, ובהתייחס לעקרון אחידות הענישה, אציין כי עמודי שמוזכר בכתב האישום המתוקן, לא הועמד לדין עקב פטירתו. אשר למוצטפא בן דודו של הנאשם אשר מוזכר אף הוא בכתב האישום המתוקן - הלה הועמד לדין בבית משפט צבאי יהודה. ביום 11.1.2023 נערך הסדר טיעון סגור לעונש בין התביעה הצבאית ובין מוצטפא. במסגרת הסדר הטיעון, מוצטפא הורשע לפי הודאתו בגין חלקו בפרשה הנדונה לפניי, בעבירה של סחר בנשק בצוותא. כמו כן, כתב האישום המתוקן בעניינו של מוצטפא כלל אישום נוסף, במסגרתו מוצטפא הורשע לפי הודאתו בזריקת אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק של כ-15 מטרים במסגרת הפרת סדר. בגין כל אלה, הוסכם בעניינו של מוצטפא על עונש סגור של 24 חודשי מאסר בפועל ויום, מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪ והתחייבות כספית. בית המשפט הצבאי ביהודה ראה לכבד את ההסדר תוך שציין כי הוא עושה כן "על אף [שההסדר] מקל במידת מה" עם מוצטפא. מנימוקי גזר הדין בעניינו של מוצטפא עולה כי העונש המוסכם נבע לא רק מכך שהנשק הוסגר לכוחות הביטחון, אלא גם מכך שעברו הפלילי של מוצטפא היה נקי; מוצטפא ויתר על "טענות ראייתיות משמעותיות" כאשר הודה במעשים; וכן מוצטפא "לא החזיק בפועל בנשק ולא יזם את המעשים".

הסנגור טען בתגובתו מיום 16.1.2023 כי יש בגזר דינו של מוצטפא "השלכה ברורה" על עניינו של הנאשם שלפניי, בשים לב לכך שעל מוצטפא נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל ויום בגין חלקו בפרשה הנוכחית, ובגין אישום נוסף של ידוי אבנים שאינו מיוחס לנאשם שלפניי. מנגד, המדינה בתגובתה מיום 26.1.2023 טענה כי אין בגזר דינו של מוצטפא כדי לשנות לעניין עונשו של הנאשם שלפניי, בין היתר מאחר שתיקון 113 לחוק העונשין, וכן תיקון 140 לחוק העונשין (שאינו חל ישירות במקרה דנן אולם מבטא מגמה של החמרה בענישה בעבירות נשק שהחלה עוד לפני כניסת התיקון לתוקף) - אינם מחייבים את מערכת השיפוט הצבאית. המאשימה הוסיפה ועמדה בתגובתה על הבדלים בין מוצטפא ובין הנאשם שלפניי המצדיקים לשיטתה החמרה עם האחרון ביחס לראשון.

בהתייחס לטענות אלה, אזכיר כי "עקרון אחידות הענישה מהווה שיקול אחד מני רבים בגזירת העונש, כאשר זו נעשית תוך שקלול מספר רב של נסיבות ונתונים המשתנים ממקרה למקרה ואין מדובר במדע מדויק" (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015), פס' 14). במקרה דנן, נראה כי אין מקום לגזור גזירה שווה בין מוצטפא לנאשם במישור העונשי: ראשית, העונש שנגזר על מוצטפא היה פרי הסדר טיעון סגור לעונש עם התביעה הצבאית לפניי בית משפט צבאי, המהווה מערכת שיפוט נפרדת. מנגד, בעניינו של הנאשם שלפניי הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באורח חופשי. שנית, חלקו של מוצטפא בפרשה הנדונה לפניי היה נמוך משמעותית ביחס לחלקו של הנאשם שכן בניגוד לנאשם, מוצטפא לא יזם את עבירות הנשק, לא נשא את הנשק ולא קבע את הסכום המבוקש למכירתו. מדובר בשוני רלוונטי בין השניים. לבסוף, מוצטפא נעדר עבר פלילי, בעוד הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי ששב לבצע את העבירות

בהן הורשע בהליך הנוכחי, זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר קודם בגין עבירות דומות. כל אלה אינם מאפשרים שוויון במישור העונשי בין מוצטפא לנאשם, ואף תומכים במסקנה לפיה על עונשו של הנאשם להיות חמור יותר מזה שנגזר על מוצטפא, אפילו בהינתן האישום הנוסף בו הורשע מוצטפא בגין ידוי אבנים.

סוף דבר

15. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. 38 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 6.8.2023.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אדר תשפ"ג, 22 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.